

גרופר מאחורי הדלת
דיבורים על מודעי

בחסה ושאר מאכלים פירסט-קלאס, שבלעדיהם לא ניתן היה להחליט על גורל הממשלה והאומה כאחד. כ־20.30 פרץ לפתע מודעי החוצה, כדרכו. למי שחיכה לאחד מהתקפי הזעם המפתיעים שלו, נכונה הפתעה נוספת. מודעי רץ לעברי, כשהחיוך רחב נסוך על פניו. "שילום! מה שלומך?" זרה, ובטרם הספקתי להגיב — נעלם... הוא הלך לישבתו! פסקו חבריו לדיון והגנו בלהט על מנהיגם. בעצם הדיון נגמר, והוא יכול היה לעזוב... "ניסה את כוחו בפרשנות. משתתף ששכח לתאם את גירסתו עם חבריו. על כל פנים, למודעי אין מתחרה: הוא תמיד מצליח

„לא השמצנו את מודעי!“ חזר גרופר פת והסביר

לגנוב את ההצגה ולהפנות את כל הורקורים אליו. גם כשמרובר כפורום חשאי.

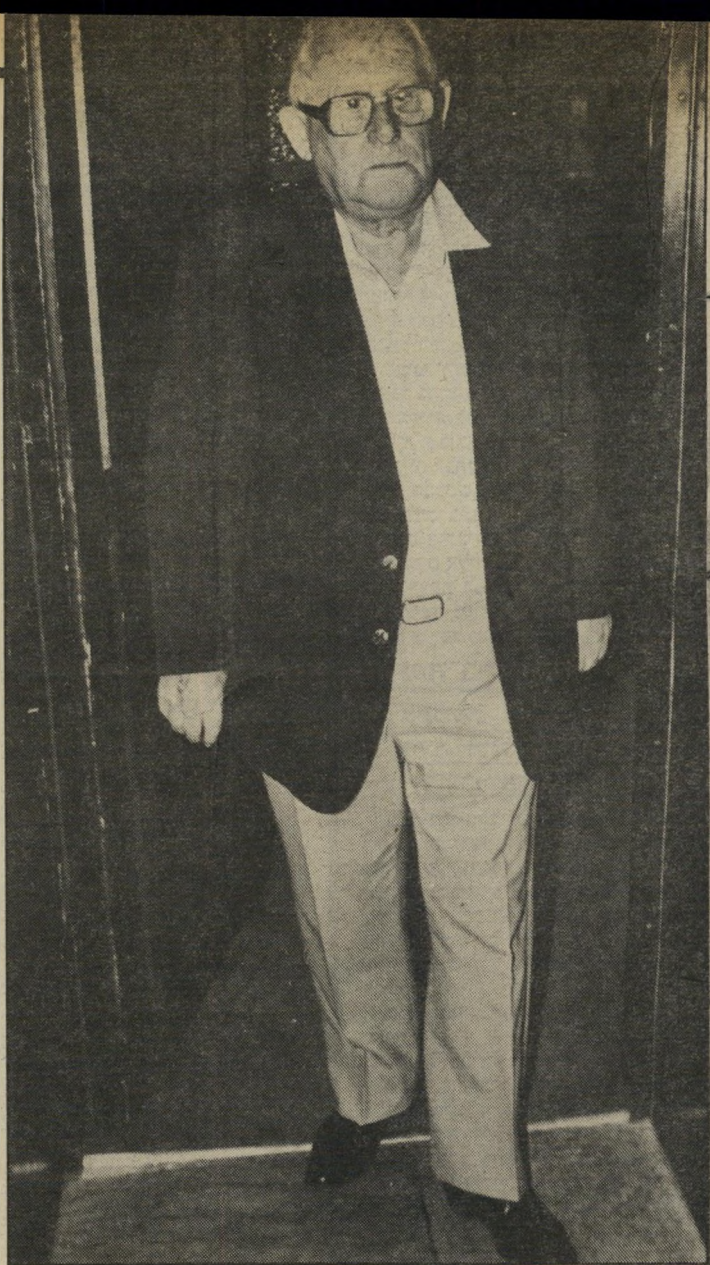
אחרי עזיבתו, עלו קולות רמים מהחרר. קולו של גרופר שוב שלט בכיפה. התוכן היה מפתיע לא פחות: ישבו להם נציגי הצמרת של המפלגה הליברלית, וריכלו להנאתם על... מודעי. בצאתם הם, כמובן, הכחישו את עצם הרכילות, וטענו שדיברו על נושאים שונים, גם הנושא הכלכלי עלה! אולם, למעשה, חגגו שם התבטאויות כגון: „אפילו אצל יגאל כהרואורגד היו רק 10%...“ או „מאיפה הוא הוציא פיתאום את החוק על...?“ והוכעה ראגה חמורה עקב המצב הכלכלי.

בינתיים, ביקש צלם המערכת רשות לצלם את הסועדים סביב השולחן. ניסים חיך והנהג בראשו: „כן, כן, ואז חתך אותו גרופר בנסות, „שילך הכיתה! יש להם מספיק תמונות במערכת...“ יותר מאוחר קם גרופר וטרק את הדלת כפרצופו של המלצר. הדיון נמשך ונמשך, עד שאחרי יותר מארבע שעות, נפתחה הדלת ונר, שפתח את הכינס, סימן לנו על סיומו. „מה אתם מצלמים?“ קרן מאושר בחלפו על פנינו. גם דולצ'ין הגיב בהבנה מפתיעה על נוכחותנו. פת וגרופר יצאו אחרונים והייכו גם הם לעברי כממתיקי סוד. הסוד היה עד כדי כך מתוק וסודי, כמו כל סודות המפלגה הליברלית, עד שקיום הישיבה דלף למעריבי, שדיווחו על כך למחרת היום. ברור לחלוטין מה חלף בראשי כל הנוכחים: מי הדליף? או אולי — הדליפו?

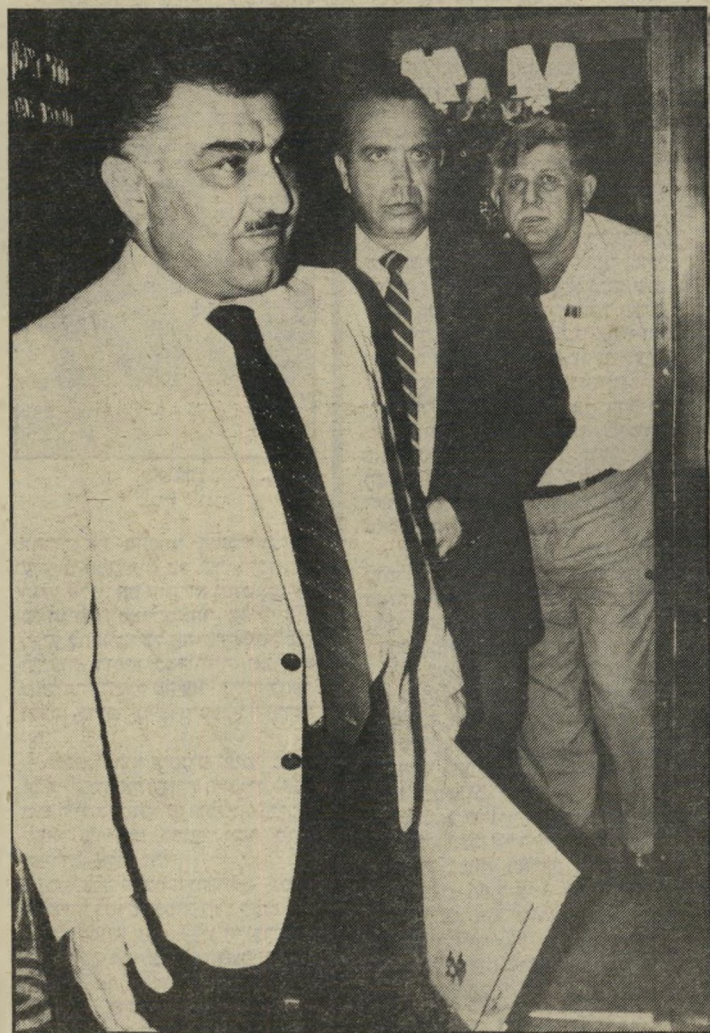
האווירה בקרב היוצאים היתה טובה במיוחד. פת הסביר לי ארוכות (כשהי מעלית שהיתה אמורה להביאו לחדר נפתחת ונסגרת אין ספור פעמים במשך השיחה) „שלא השמצנו את מודעי!“ זה מזכיר לי, משומימה, שיחה נוספת בין פת ליצחק שמיר, שבמהלכה לא הושמץ מודעי. לא הושמץ — הוא פשוט לא קיבל את תפקיד שריהאוצר אז...

פת טרח לציין שלא הוחלטו החלטות חשובות, כפי שניכא בצהרי היום בצנינות. לא הוחלט, בניגוד למצופה, על כינוס המרכז, אבל מה? „אני, אישית, בעד כינוס מוקדם של המרכז!“ דבר מוזר קרה בתום הכינוס שבו לא הוחלט על כינוס מוסדות המפלגה, אך לכל המשתתפים היה ברור שיש לכנס כרחיפות האפשרית (אחרי שכולם יחזרו מחו"ל) וכולם היו בעדי „צריך לכנס את המרכז אחרי החגים“ קבע פייסי נחרצות.

אלו החלטות נפלו במהלך הארוחה: „אה... דיברנו כללית על המצב... תפי סיקי ללחוף בסדר, על המצב עם חרות. מה המצב? טעון בדיקה. לא התקבלו שום החלטות. התכנסנו בשביל...“ כולם עסוקים יותר בכיצד נודע

רנר בא
פטרול בלובי

ניסים בא. ואחרי פת
בתמימות מעושה

ההמשך נדחה לאחר הפגרה הלאומית של החגים. בינתיים יחזור שריר ארצה, יגייס את כוחותיו, ויסיק מסקנותיו. גם מתנגדיו, חברי המרכז, יחזרו ארצה, ואז תחל השימחה האמיתית. מועדים לשימחה.

להעולם הזה על עצם הכינוס ועל הפרטים הכרוכים בו. ולבסוף: הנשיאים מתפזרים. מי למלון חמישה כוכבים (דולצ'ין ופת נשארו במלך דויד. מודעי העדיף את פלאזה) ומי — לחול' (גרופר).